

Echo Of Dalriada, Galamb

Ltom a szp eget flttnk fnyleni,
Bkessg csillagt rajtunk lengedezni.
Taln vrmezben hromszn zszl´;
A Seregek Ura legyen oltalmaz´;m!

Nem sznom vremet ontani hazmrt,
Mgis fj a lelke az n otthonomrt.
A bs harangok is nma hangon sz´;lnak,
Mikor indulni kell a szegny katonnak.

Mert mg a fecske is, ahol nevelkedik,
Bsan nekel, ha indulni kelletik.
Felktm a kardot apmrt, s anymrt,
Megforgatom n a szp magyar hazmrt!

Ksznm, Anym, hogy felneveltl,
rtm annyi knnyet kiejtetl.
n azt most mr vissza nem szolglom,
ldjon meg az Isten, azt kvnom.

Ksznm, Anym, hogy nem neveltl,
rtm semmi knnyet nem ejtetl.
n ezt most mr vissza nem szolglom,
Verjen meg az Isten, azt kvnom.

Elindultam szp hazmb´;l,
Vitzl magyar vilgb´;l,
Visszanztem flutamb´;l,
Szemembl a knny kicsordul.

B ebдем, b vacsorm,
Boldogtalan minden ´;rm.
Nzem a csillagos eget,
Srok alatta eleget.

Iszony vsz gyl mostan a haznkra,
Pogny hadaknak vres tmadsa.
Vrak eleste, falvaknak futsa,
Vrbe borult nemzetnknek hazja.

Sr a szl, srjon vele kt szemem is,
Vr-e mg a kedvesem, hogyha szeret is?
ll-e mg a hz, ahol megszülettem?
Szp haznkat soha el nem feledem.